

Повідомлення про проведення громадського обговорення з питання присвоєння назв проєктованим вулицям

 city.cv.ua/portal/5/povidomlennya-pro-provedennya-gromadskogo-obgovorennya-z-pytannya-prysvoyennya-nazv-proektovanim-vulytsyam-85778.html

Відповідно до вимог Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» міська топонімічна комісія пропонує в масиві житлової забудови на вул. Івана Северина присвоїти проєктованим вулицям назви:

вулиця Миколи Спинула та перший провулок Івана Северина. Чернівецька міська рада пропонує мешканцям міста долучитися до громадського обговорення з питання найменування вулиці Миколи Спинула та першого провулку Івана Северина.

Громадське обговорення відбувається відповідно до Положення про найменування (перейменування) вулиць, провулків, проспектів, площ, парків, мостів, встановлення пам'ятних знаків і меморіальних дошок в м. Чернівцях, затвердженого рішенням міської ради від 29.08.2013 року № 950 «Про затвердження Положення про найменування (перейменування) вулиць, провулків, проспектів, площ, парків, мостів, встановлення пам'ятних знаків і меморіальних дошок в м. Чернівцях та визнання такими, що втратили чинність, рішень виконавчого комітету міської ради з цього питання» та пропозицій міської топонімічної комісії. Пропозиції (зауваження) подаються у письмовій чи усній формі, надсилаються електронною поштою із зазначенням прізвища, імені, по батькові та адреси особи, яка їх подає, у строк до 15 серпня 2016 року включно. Анонімні пропозиції (зауваження) не розглядаються. Пропозиції (зауваження) слід надсилати на електронну адресу Чернівецької міської ради document@rada.cv.ua або у письмовій формі на адресу: м. Чернівці, 58002 Центральна площа,1.

Біографічна довідка

Спинул Микола – український педагог, громадський діяч та політик початку ХХ ст. Народився 5 грудня 1867 року в селі Малий Кучурів. Педагогічна діяльність Миколи Спинула розпочалася у Довгопіллі, де він, за направленням після навчання, працював помічником учителя. Після цього – вчителював у Чорному Потоці. Перед переходом на адміністративну роботу – працював старшим вчителем у Брідку і Кадубівцях. 1903-го року Миколу Спинула призначають інспектором народних шкіл новоствореного Вашківського повіту, а в 1907 році – ще й Чернівецького повіту.

Поряд з педагогічною діяльністю Микола Спинул проводив і активну громадську діяльність. Упродовж багатьох років брав участь у роботі товариств: «Руська Бесіда», «Руська Школа», «Руський Народний Дім». Спільно з соратниками по товариствам активно відкривав українські читальні в населених пунктах Буковини. Крім того переймався налагодженням системи взаємодопомоги, зокрема через створення «Руської Каси».

1907-го року Микола Спинол обирається у «виборчому окрузі: «Слободзія-Серет» послом до Рейхсрату. У австрійському парламенті, разом з іншими українськими депутатами від Буковини та Галичини, Спинол увійшов до створеного «Українського клубу». Головною вимогою цього клубу стало створення української автономії в рамках Австро-Угорщини, до якої мали б увійти Східна Галичина, Північна Буковина і Закарпаття. Однак,

В 1911 році Микола Спинол повторно обирається до парламенту Австрійської імперії. 16 липня 1911 року брав участь у зібранні послів від Буковини та Галичини, де було утворено Український парламентський союз .

Того ж року Миколу Спинола було обрано послом Буковинського крайового сейму (останнє скликання). Разом з іншими депутатами – соратниками по «Буковинському клубу» дбав про виділення коштів для підтримки селянських господарств, розвитку промислів, будівництва доріг, поживлення торгівлі, покращення українського шкільництва.

Початок Першої світової війни застав М.Спинола на Буковині. Практично відразу як край був зайнятий російською армією його разом з кількома відомими буковинцями було арештовано як представника «народовців» (переслідувачів москофільства) та в якості заручника української громади Буковини, та вислано в Сибір. Американське посольство у Петрограді клопоталося про долю засланих буковинців. Майже 14 місяців заручники знаходилися в Тобольську. Їх змогли повернути із заслання через шведський червоний хрест. В листопаді 1915 року на російсько (фінляндсько)-шведському кордоні відбувся обмін високопосадовими заручниками між Австро-Угорщиною та Російською імперією. Тоді ж Микола Спинол приєднався до інших буковинських послів у Відні .

Після повернення активно працював у Загальній Українській Раді. З 5 грудня 1916 року став членом «Союзу українських парламентських та сеймових депутатів Буковини». Брав участь у створенні Комітету допомоги українським біженцям. Зокрема, переймався освітою серед дітей біженців.

19 жовтня 1918 року Микола Спинол у складі «буковинської делегації» брав участь у створенні Української національної ради. Брав активну участь у формуванні Українського крайового комітету, як складової частини УНРади. Організатор зборів громад та віч у Серетському повіті. За результатами віче працював над організацією української влади у північно-західній частині Буковини – формуванні Тимчасового уряду. Був членом комісії при передачі влади графом Ецдорфом.

Після окупації королівською Румунією всього краю, виїхав разом зі всім буковинським урядом до Станіслава. Тривалий час працював у представництві ЗУНР у Відні. Згодом все ж таки повернувся до Чернівців, де намагався протидіяти тотальній румунізації буковинської освіти, писав статті в газету «Буковина» з педагогічної тематики.

Помер Микола Спинол в Чернівцях 22 січня 1928 року.